

venne, nogle tyskere skudt i nærheden, så pludselig begyndte de også at skyde. Dog tog det kun et par minutter at få tyskerne til at indstille skydningen.

General Essemann, der ledede Jyske Division i Viborg, var allerede i gang med at organisere Vejleåstillingen. En linje der havde gode geografiske muligheder for forsvar, og som gik fra Vejle og vestpå. Tropperne nordfra blev beordret til at køre til denne stilling. Derfor var det af stor betydning, at tyskerne blev sinket så meget som muligt i Sønderjylland. Efter forsinkelelsen i Aabenraa rykkede den østlige tyske hovedstyrke nu mod Haderslev.

Tyske tropper rykker frem gennem Aabenraa den 9. april 1940 om morgenen.
(Scampix)

7 De sidste kampe – Danmark besat

Haderslev alarmeres

Oberst Aage Hartz var chef for 2. regiment og kommandant for garnisonen i Haderslev. I dagene op til den 9. april modtog han forskellige informationer direkte fra efterretningsofficeren Lunding, der befandt sig i Sønderjylland. Chefen for grænsegendarmene kunne også oplyse, hvorledes de store tyske troppesyrker rykkede mod den danske grænse.

Hartz vurderede naturligvis, at der var stor fare for, at Danmark når som helst kunne blive invaderet af tyskerne. Han forsøgte at forberede et forsvar i overensstemmelse med de foreliggende planer om, at garnisonen skulle forsinke fjendens fremmarch og senere deltage i forsvaret af en forsvarslinje længere nordpå. Han havde 13. bataljon liggende i kantonement syd for Vejle og spurgte om tilladelse til at flytte den til Haderslev. Den 8. april fik han afslag fra divisionsledelsen, fordi der efter generalkommandosens ordre ikke måtte flyttes tropper.

Den 8. april sendte han chefen for 3. bataljon, oberstløjtnant Elmgreen, med sine kaptajner, ud for at rekognoscere og planlægge de bedste forsvarstillinger i det sydlige område af Haderslev. Han beordrede samtidig kaptajn Nielsen fra kanonkompagniet, til at organisere kompagniet således, at det med kort varsel kunne rykke ud med det størst mulige antal kanoner.

Klokken 13.00 kom der en meddelelse fra chefen for garnisonen i Sønderborg, oberst Christensen. Han skulle have kommandoen over alle de sønderjyske styrker i tilfælde af krig og kunne på Generalstabens vegne beordre højeste alarmtilstand.

Ved aftensmaden blev der givet ordre til mandskabet om, at der skulle smøres en madpakke til næste dag. Kanonkompagniets